

høielige til at antage —, maatte detſke paa en anden Maade. Nu har man ment, at det ſkulde være tænkeligt, at man kunde føle denne Induſtri derved, at man paalagde den den fulde Afgift ſtrag. I den Henſeende har Udvalget ikke haft nogen videre Frygt. Det er nemlig viſt, at der vil opſtaa Sukkerfabriker. To ſaadanne af ikke ubetydeligt Omfang ere under Opførelſe, og de ere ſaa vidt fremſkredne, at det er at vente, at de, hvis ikke ganſke uforudſete Omſtændigheder ſkulde indtræde, ville komme i Drift i Aar. Diſſe Fabriker ere anlagte med den Bevidſthed, at man efter al Sandsynlighed vilde forlange den fulde Afgift ſtrag, og de ere beregnede paa deſuaagtet at give et meget betydeligt Udbytte. De Beregninger, ſom vedkommende Selſkaber have anſtillet om, hvorledes det kan ventes at ville gaa med de forſtaanlagte Kogevier, foreligge for Offentligheden, og deraf ſes det, at der gjøres Regning paa et Udbytte af omtrent 10 à 12 pCt. af Aktierne under den Forudſætning, at Fabrikerne komme til at betale den fulde Afgift ſtrag. Dette Moment er alſaa medoptaget i den fra Førſt af anſtillede Beregning, og dernæſt ville de Herrer maaffe ogſaa have lagt Mærke til, at ſelv efter at det blev beſendt, hvorledes Regjeringen vilde ſtille ſig i ſaa Henſeende, efter at dette Lovforſlag var forelagt her, og efter at man ved Iſte Behandling her i Thinget havde udtalt ſig ſaa godt ſom enſtemmig i den ſamme Retning ſom den, hvori Lovforſlaget gaar, have Aktierne beholdt deres Kurs, ja, de ere endogſaa efter den Tid gradviſt ſteget, og endnu, efter at Udvalgets Betænkning, hvoraſ det fremgaar, at Udvalget ſluttede ſig til Regjeringsforſlaget i dette Punkt, var fremkommet, har det viiſt ſig, at Aktierne ere vedblevne at ſtige. De ville alſaa ſe, mine Herrer, at de Kapitaliſter, ſom have bragt deres Penge i diſſe Foretagender, fra Begyndelſen af have viiſt, at der var al Sandsynlighed for, at man vilde gaa den Vej, ſom Regjeringen har foreſlaaet; de have ſenere forviſet ſig om, at denne Del af Lovgivningſmagten ſyntes at ſympathiſere dermed, og deſuaagtet have de fundet, at den Formue, der var anlagt i diſſe Foretagender, var af en ſtigende Værdi. De ville alſaa ſe, mine Herrer, at der ikke er den mindſte Grund til at miſtvivle om, at diſſe Mænd, der maa antages at have gjort fuldkommen paalidelige og gode Beregninger med Henſyn til den Bedrift, ſom de have etableret med betydelige Omkoſtninger, have al rimelig Grund til at vente, at den vil affaſte et aarligt Udbytte for dem, ſelv under Forudſætning af, at den kommer i Gang med den Byrde, at der maa udredes den fulde Afgift. Derimod kan det ikke negtes, at hvis vi vilde indſe komme den Tanke, ſom er yttret paa mange Steder, at man burde lempe Afgiften for dem, vilde Bedriften maaffe kunne faae en hurtigere Udvikling, ſaa vilde man maaffe beſlutte ſig til paa flere Steder i Landet at oprette ſaadanne Fabri-

ker, og derved vilde Virkſomheden faae en raſkere Gang og finde en ſtørre Udbredelſe i Landet i kortere Tid. Hertil maa jeg imidlertid bemærke, at det forekommer mig overmaade tvivlſomt, om dette vil være til Gaan; thi ſelv under Forudſætning af, at det viſer ſig, at det er fordelagtigt for Landet at dyrke Sukkerroer, er det dog beſendt, at et nyt Afſætningsprodukt kræver Tid, Erfaring og Forſøg, inden man kommer til det Rette, inden man kommer til at ſe, hvorledes denne Plante under de her givne Forhold i Landet bør behandles for at komme til ſin rette Udvikling, og for at Afgrøden af den kan blive ſaa rigelig og fuldkommen ſom muligt. Men derſom nu paa een Gang hele Landet kaſter ſig over at dyrke Sukkerroer, er det høiſt ſandsynligt, at en hel Del vil gaa i Løbet, ſom kunde være ſpartet ved en mere ſindrig Fremgangsmaade. Derfor tror jeg, at det ogſaa for dem, der ere virkelige Venner af denne Produktion, maa være indlyſende, at denne har de beſte Vilkaar, naar den kommer frem med en ſaadan Begyndelſe ſom den, der er paatænkt, at der paa to Steder oprettes ſaadanne Fabriker, og at der til diſſe leveres Roer fra en ſaa ſtor Omkreds, ſom det vil være fordelagtigt. Paa diſſe Steder vil der indvindes en ſaadan Erfaring, at man ſpøttet derpaa kan gaa videre, og det er viſnok denne Maade, hvorpaa det allerhelſigſt ſker for Landet i det Hele, forſaa vidt det overhovedet ſkal ſke. Jeg maa nu dertil bemærke, at det, hvis man vil underſtøtte en ſaadan Sag, vil være en overmaade bekoſtelig Maade at gjøre det paa, at eftergive Acciſen. Lader os tænke os et Exempel, ſom nærmer ſig til, hvad jeg vil kalde det meſt rimelige; lader os antage, at man vil ſige, at denne Produktion i det første Aar ſkal være fri og ſørſt fra 1874 beſtattes — det er alſaa yderſt moderat anfat — og lader os ſaa ſe, hvor mange Penge vi ville komme til at anvende derpaa af Statskaſſen. Diſſe to Fabriker ere, ſaa vidt jeg veed, anlagte paa at producere 2,000,000 Pund Sukker hver; Afgiften af de 2,000,000 Pund Sukker vil efter det foreliggende Forſlag udgjøre 90,000 Rbd., og den vil alſaa for de to Fabriker være 180,000 Rbd. Det vil alſaa være dette Beløb, hvorom det dreier ſig, hvis man blot tænker ſig at ville fritage Fabrikationen for Skat et eneſte Aar. Det er en Sum, ſom i Forhold til, hvad der opnaas, vil kunne kaldes meget betydelig, og den vil blive ſaa meget betydeligere, ſom man, naar man overhovedet vil lempe, maa gjøre det for en noget længere Tid end for det første Aar. Jeg tror alſaa, at det vil være Thingets ærede Medlemmer klart, af hvilken Grund Udvalget har ment at burde ſlutte ſig til den Grundtænke i Lovforſlaget, ſom jeg nu har tilladt mig at udvilkle. Paa den anden Side maa jeg erkjende, at man ikke kan Andet end ønske, at denne nye Induſtri maa faae en fuldkommen retferdig Behandling, og at den paa ingen Maade maa blive un-